
Plenarhandling

A9-0353/2023

10.11.2023

BETÄNKANDE

om genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1100/2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål (2023/2030(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Bert-Jan Ruissen

INNEHÅLL

	Sida
MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER	3
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	4
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	13
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	14

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER

Allmän bakgrund

Rådets förordning (EG) nr 1100/2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål antogs 2007. Förordningen har en bred helhetssyn på förvaltningen av ålbeståndet som täcker ålens olika livsstadier och dess vandringsvägar. Den omfattar unionens farvatten, kustnära laguner, flodmynningar och floder och angränsande inlandsvatten i medlemsstaterna som rinner ut i havet. Enligt ålförordningen måste medlemsstaterna sedan 2009 fastställa sina naturliga livsmiljöer för europeisk ål (ålavrinningsområden) och utarbeta förvaltningsplaner för ål (ålförvaltningsplaner) för dessa livsmiljöer. Detta gör det möjligt för medlemsstaterna att beakta specifika lokala och nationella förhållanden. Målet för varje ålförvaltningsplan ska vara att minska den antropogena mortaliteten så att minst 40 % av biomassan av blankål med stor sannolikhet tar sig ut i havet, i förhållande till den bästa uppskattningen av utvandring som skulle ha funnits om inte antropogena faktorer hade påverkat beståndet.

Ålförvaltningsplanen ska utarbetas med syftet att uppnå detta mål på lång sikt.

Medlemsstaterna kan vidta åtgärder som bl.a. inbegriper en minskning av det kommersiella fisket, begränsning av fritidsfisket, utsättningsåtgärder, strukturella åtgärder för att göra floder framkomliga och förbättra livsmiljöerna i floderna, transport av blankål från sjöar och vattendrag till vatten varifrån de fritt kan utvandra till Sargassohavet, bekämpning av ålpredatorer, tillfällig avstängning av vattenkraftturbiner och åtgärder avseende vattenbruk. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen, till en början vart tredje år, och den första rapporten skulle läggas fram senast den 30 juni 2012. Efter det att de första tre treårsrapporterna har lagts fram ska rapporteringsintervallet förlängas till sex år. I rapporterna ska det redogöras för övervakning, effektivitet och resultat av förvaltningsplanerna.

Föredragandens ståndpunkt

Föredraganden anser att ålförordningen är ett bra heltäckande instrument, men att genomförandet av den kan förbättras. I synnerhet har problemet med vandringshinder inte tacklats tillräckligt samtidigt som fiskeverksamheten däremot har begränsats avsevärt. Detta har också konstaterats i utvärderingar som kommissionen har gjort. Den senaste tiden har beslutsfattarnas fokus legat på ytterligare minskningar av ålfisket. Detta speglas i rådets beslut om fiskemöjligheter från december 2022, vilket begränsar fisket till havs och det kustnära fisket av ål genom en fredningsperiod på sex månader. Föredraganden anser att detta inte är rätt väg att gå för att få till stånd en återhämtning av ålbeståndet. Ålförordningen måste erkännas som den centrala strategin och det bäst lämpade instrumentet för ålförvaltning. Föredraganden lägger fram flera rekommendationer för ett bättre genomförande av ålförordningen, såsom en förbättring av styrningsmodellen för att möjliggöra återkoppling och uppdateringar av ålförvaltningsplanerna, erkännande av fiskarnas viktiga roll, fortsatt utsättningsarbete, motverkande av vandringshinder, större insatser mot IUU-fiske, främjande av vetenskaplig forskning och harmonisering av datainsamlingen.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1100/2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål (2023/2030(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål (ålförordningen)¹,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 3, 4, 11, 38, 39 och 43,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG²,
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi)⁵,
- med beaktande av bilaga II till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter,
- med beaktande av konventionen om skydd av flyttande vilda djur,
- med beaktande av kommissionens utvärderingar av ålförordningen från 2014 (COM(2014)0640) och från 2020 (SWD(2020)0035),
- med beaktande av utvärderingsrapporten från 2019 som kommissionen gett Poseidon i uppdrag att utarbeta,
- med beaktande av rekommendationerna av den 4 maj 2022 om förvaltningsåtgärder för ål från rådgivande nämnden för Östersjön,

---

¹ EUT L 248, 22.9.2007, s.17.

² EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

³ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁴ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁵ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

- med beaktande av rådets förordning (EU) 2023/194 av den 30 januari 2023 om fastställande för 2023 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd, i unionens vatten, och för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten, samt om fastställande för 2023 och 2024 av sådana fiskemöjligheter avseende vissa djuphavsbestånd⁶ och rådets förordning (EU) 2023/195 av den 30 januari 2023 om fastställande för 2023 av fiskemöjligheterna för vissa bestånd och grupper av fiskbestånd i Medelhavet och Svarta havet och om ändring av förordning (EU) 2022/110 vad gäller fiskemöjligheter för 2022 i Medelhavet och Svarta havet⁷,
- med beaktande av uttalandet av Danmark, Frankrike, Italien, Grekland, Nederländerna, Polen, Spanien och Sverige om rådets förordning (EU) 2023/194,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 16 maj 2006 om förslaget till rådets förordning om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål⁸,
- med beaktande av rapporten av den 30 maj 2022 från Internationella havsforskningsrådet (Ices) om workshopen för den tekniska utvärderingen av medlemsstaternas framstegsrapporter för inlämning 2021 (WKEMP3),
- med beaktande av Internationella havsforskningsrådets (Ices) råd av den 3 november 2022 om den europeiska ålen (*Anguilla anguilla*) i hela dess naturliga utbredningsområde,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 februari 2023 *EU:s handlingsplan: Skydda och återställa marina ekosystem för ett hållbart och resilient fiske* (COM(2023)0102),
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen och artikel 1.1 e i och bilaga 3 till talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A9-0353/2023), och av följande skäl:
  - A. Enligt ålförordningen är medlemsstaterna skyldiga att utarbeta nationella förvaltningsplaner för ål (ålförvaltningsplaner), med ett enhetligt mål och en internationellt samordnad treårig övervaknings- och utvärderingsprocess.
  - B. 19 medlemsstater har antagit ålförvaltningsplaner för nästan 90 ålförvaltningsenheter, vilket täcker in ca 1 880 insatser. Sex medlemsstater (Cypern, Malta, Österrike, Rumänien, Slovakien och Ungern) är undantagna från skyldigheten att utarbeta ålförvaltningsplaner. Slovenien och Bulgarien har (avseende sina flodsystem utanför Svarta havet) inte utarbetat sina ålförvaltningsplaner. Kroatien håller på att utarbeta sin ålförvaltningsplan.
  - C. Endast en medlemsstat har hittills ändrat sin ålförvaltningsplan. Medlemsstaterna vidtar dock åtgärder och genomför sina ålförvaltningsplaner på olika sätt utifrån sina

---

⁶ EUT L 28, 31.1.2023, s. 1.

⁷ EUT L 28, 31.1.2023, s. 220.

⁸ EUT C 298 E, 7.12.2006, s. 113.

nationella administrativa traditioner. Det krävs ytterligare insatser när det gäller genomförandeåtgärder och, vid behov, uppdatering av ålförvaltningsplanerna.

- D. För närvarande finns det bara en gränsöverskridande plan som erkänts av EU, nämligen i avrinningsområdet för floden Minho (Spanien och Portugal). Enligt Ices (2022) finns det vattenområden som skulle gynnas av bättre samordning av genomförandet av förvaltningsåtgärder, samtidigt som man konstaterar att det förekommer samarbete mellan medlemsstater och länder utanför EU genom andra mekanismer.
- E. Distribuerad kontroll med central samordning är något som kännetecknar ålförordningen. Förvaltningen av ålbeståndet är alltför komplex för att en universallösning ska kunna tillämpas. Enligt ålförordningen har medlemsstaterna möjlighet att anpassa sina nationella ålförvaltningsplaner till lokala förhållanden och nationella prioriteringar, så att bestånden kan återhämta sig.
- F. Det finns ingen ålspecifik plattform på EU-nivå för utbyte av information, diskussion mellan berörda parter och uppföljning av återkoppling.
- G. Medlemsstaternas rapportering har ofta varit ofullständig och icke standardiserad. Enligt 2019 års Poseidonrapport rapporterade 18 av 19 medlemsstater under 2012, 14 av 19 medlemsstater under 2015 och 15 av 19 medlemsstater under 2018. Enligt Ices (2022) rapporterade bara 13 av 19 medlemsstater 2021.
- H. Kommissionen utvärderade det övergripande genomförandet av ålförordningen och de nationella ålförvaltningsplanerna 2014 och kom då fram till att genomförandet av förvaltningsplanerna hade lett till restriktioner av fisket, men att mer uppmärksamhet borde fästas vid förvaltningsåtgärder som rör antropogena mortalitetsfaktorer som inte är knutna till fiske, eftersom det stora flertalet av dessa endast delvis hade genomförts av medlemsstaterna.
- I. Kommissionen granskade 2020 om ålförordningen var ändamålsenlig och kom fram till att den var relevant och ändamålsenlig, men lade till att det behövdes större ambition för att genomföra förordningen med större fokus på åtgärder som inte är knutna till fiske.
- J. Ålen klassificeras för närvarande fortfarande som ”akut hotad” enligt IUCN:s rödlista. Rekryteringen av glasål och gulål har stabiliserats under det senaste årtiondet och håller på att förbättras. Det är allmänt erkänt att återhämtningen av den europeiska ålen kommer att ta många årtionden, med tanke på artens långa livslängd.

Ålförordningen som det bäst lämpade heltäckande instrumentet

- 1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att återigen fullt ut använda ålförordningen som den centrala politiken för förvaltning och återhämtning av ålbeståndet, och att garantera en holistisk och sammanhängande strategi, som också omfattar ett fullständigt genomförande av åtgärder på andra relevanta områden utanför fisket. Parlamentet upprepar att kommissionen i sin utvärdering 2020 kom fram till att ålförordningen var ändamålsenlig. Parlamentet anser dock att det krävs ett bättre genomförande av ålförordningen och ytterligare, förstärkta åtgärder från medlemsstaternas sida för att se till att förordningen genomförs på ett heltäckande sätt.

2. Europaparlamentet bekräftar på nytt ålförordningens mål om en återhämtning på 40 % av ålbeståndet jämfört med ursprungliga förhållanden och förordningens huvudmål att minska dödligheten för att arten ska kunna återhämta sig. Parlamentet förordar att man fokuserar på det dödlighetsmål som kan uppnås på kort sikt för att nå det långsiktiga målet för biomassan. Parlamentet framhäver att ”ursprungliga förhållanden” kan vara svårt att definiera. Parlamentet påpekar att målet på 40 % sannolikt inte kommer att kunna uppnås på grund av habitatförluster som måste åtgärdas, men att det är standarden för att uppnå målet för minskning av dödligheten.
3. Europaparlamentet påpekar att uppgifter visar att minskningen av rekryteringen när det gäller bestånden av glasål och gulål har avstannat sedan ålförordningen antogs, vilket tyder på att ålförordningen ger vissa positiva preliminära resultat, men att beståndet fortfarande, historiskt sett, ligger kvar på låga nivåer. Parlamentet konstaterar att detta tyder på att återhämtningen kommer att vara en långsiktig process som sträcker sig över flera årtionden, vilket innebär att det kommer att krävas fortsatt övervakning och fortsatta åtgärder.
4. Europaparlamentet betonar att förvaltningen av ålbeståndet är alldeles för komplext för ett tillvägagångssätt som enbart är inriktat på havet. Parlamentet betonar att man genom att basera denna förvaltningsstrategi enbart på kontroll av årliga fiskemöjligheter inte tar tillräcklig hänsyn till viktiga faktorer som vandringshinder, livsmiljöns kvalitet samt olagliga fångster och olaglig handel. Parlamentet understryker att ålförordningen är heltäckande och vittomspännande, omfattar ålens livsstadier både i havet och i sötvattensområden och tar upp följder som är knutna till såväl fiske som andra faktorer. Parlamentet påpekar dessutom att konsekvenserna för andra områden än fisket kan vara större än konsekvenserna för fisket och bör beaktas fullt ut på grundval av en ekosystembaserad strategi. Parlamentet är oroat över att alltför lite uppmärksamhet hittills har ägnats åt den antropogena dödligheten som inte är knuten till fisket.
5. Europaparlamentet anser att de åtgärder som har vidtagits vid sidan av ålförordningen kan undergräva samstämdheten i den antagna politiken. Parlamentet är därför djupt oroat över det icke-holistiska tillvägagångssätt som används i rådets förordning (EU) 2023/194 av den 30 januari 2023 om fastställande för 2023 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd, i unionens vatten, och för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten, samt om fastställande för 2023 och 2024 av sådana fiskemöjligheter avseende vissa djuphavsbestånd, som begränsar ålfisket med en sexmånadersperiod utan att överväga ett fullständigt åtgärds paket inom andra politikområden samt lämplig kompensation.

Styrning och återkoppling

6. Europaparlamentet noterar att det i ålförordningen saknas en återkopplingsmekanism som säkerställer att medlemsstaterna vidtar uppföljningsåtgärder och regelbundet uppdaterar politiken. Parlamentet betonar att Ices råd från 2012, 2018 och 2021, som följer på utvärderingen av medlemsstaternas genomförande av ålförordningen, inte i tillräcklig utsträckning har följts.
7. Europaparlamentet efterlyser därför inrättandet av en expertgrupp för ålfrågor som garanterar en fullständig och balanserad representation av alla berörda aktörer, med företrädare för medlemsstaterna och fiskesektorn, fritidsfiskare, vattenförvaltare,

vattenkraftsföretag, organisationer i det civila samhället och andra berörda parter. Parlamentet föreslår att detta organs huvudsakliga uppgift ska vara att ge kommissionen råd om genomförandet av ålförordningen, ge medlemsstaterna återkoppling om deras ålförvaltningsplaner, utbyta information mellan de olika parterna och utvärdera hur genomförandet framskrider på nationell nivå och EU-nivå.

8. Europaparlamentet noterar i detta avseende kommissionens avsikt att inrätta en gemensam särskild grupp, såsom aviserat i handlingsplanen för marina ekosystem, i syfte att sammanföra fiskeri- och infrastrukturexperter från de nationella ministerierna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till ovanstående förslag när expertgruppen inrättas, så att man kan garantera en övergripande strategi som omfattar olika strategier för förvaltning och bevarande av ålen.
9. Europaparlamentet framhåller att endast en medlemsstat har ändrat sin ålförvaltningsplan sedan ålförordningen antogs. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet uppdatera sina ålförvaltningsplaner, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga råd och rön. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skriva in konkreta mål och mellanliggande tidsfrister i sina uppdaterade ålförvaltningsplaner. Parlamentet betonar att ålens återhämtning är en långsiktig process som kräver kontinuerliga insatser och att engångsförvaltningsplan inte är tillräckligt.
10. Europaparlamentet betonar att genomförandet av ålförordningen försenas och att rapporteringen av uppgifter är ofullständig. Parlamentet beklagar att antalet medlemsstater som följer rapporteringskravet i artikel 9.1 i ålförordningen har minskat under årens lopp. Parlamentet påminner medlemsstaterna om vikten av att uppfylla sina skyldigheter i detta avseende. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att samla in så mycket information och uppgifter som möjligt för att se till att de vetenskapliga rekommendationerna är så aktuella som möjligt, så att man kan fatta beslut om de lämpligaste förvaltningsåtgärderna och genomföra och utvärdera dem. Parlamentet betonar att en brist på uppgifter inte hindrar medlemsstaterna från att agera.

Ålfiskeåtgärder

11. Europaparlamentet framhäver ålfiskets viktiga roll i samhället, särskilt i lokalsamhällena, eftersom ålfiske är både en socioekonomisk verksamhet och en kulturell tradition med många hundra år på nacken. Parlamentet noterar att ålfisket har minskat avsevärt under de senaste tio åren. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att övervaka befintliga restriktioner för fisket och vid behov föreslå åtgärder för att förbättra ålfiskets hållbarhet. Parlamentet understryker att yrkes- och fritidsfiskare har en viktig roll att spela när det gäller att samla in uppgifter och vara väktare och ”ögon och öron” för våra hav och floder, vilket är en tillgång i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske). Parlamentet påpekar att ålfisket bedrivs i form av småskalig och icke-industriell verksamhet, ofta på landsbygden och i avlägsna områden, där yrkes- och fritidsfiskare spelar en viktig roll för ekonomin, miljön och samhället.
12. Europaparlamentet uttrycker sin förhoppning om att ytterligare begränsningar av fisket, i de fall detta kan anses nödvändigt, görs på ett holistiskt sätt inom ramen för de nationella ålförvaltningsplanerna och inte i form av tillfälliga rådsbeslut, på grundval av

bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och föregående socioekonomiska konsekvensbedömningar samt åtföljs av lämplig kompensation och stöd till fiskare, i linje med relevanta bestämmelser i Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF). Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att mer aktivt använda och uppdatera sina ålförvaltningsplaner för att undvika tillfälliga rådsbeslut.

13. Europaparlamentet bekräftar på nytt att utsättning är en av de åtgärder som förtecknas i artikel 2.8 i ålförordningen. Parlamentet anser att utsättning är en nödvändig åtgärd på kort till medellång sikt tills problemet med vandringshinder har lösts på lämpligt sätt. Parlamentet uppmanar i detta avseende medlemsstaterna att fortsätta med utsättning, bland annat med stöd från EHFVF. Parlamentet framhäver att även om det inte går att fastställa utsättningens bidrag till beståndets återhämtning på internationell nivå kan den få positiva effekter på lokal och regional nivå, främst på fiskens biologiska mångfald. Parlamentet påminner om att utsättning är ett sätt att sprida och begränsa riskerna för beståndets återhämtning med tanke på den mer frekventa torra som orsakar problem i floderna i Europa. Parlamentet påpekar vidare att fångsterna som är avsedda för utsättning är relativt låga (2–3 % av alla glasålar). Parlamentet betonar att de lagliga glasålsfångsterna är viktiga för den europeiska vattenbrukssektorn och erkänner vattenbrukets betydelse för utsättning.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, med tanke på behovet av att hålla fisket på ansvarsfulla nivåer, i största möjliga utsträckning och i linje med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning fastställa de lämpligaste fiskeperioderna, vilka kan variera från land till land och från region till region, med beaktande av fiskeperioder i angränsande medlemsstater.

Åtgärder som inte är knutna till fiske/vandringsåtgärder

15. Europaparlamentet betonar att mer måste göras vad gäller faktorer som inte är knutna till fiske som påverkar åldödligheten. Parlamentet framhäver att infrastrukturhinder är en av de mest skadliga faktorer som leder till dödlighet hos ålen. Parlamentet konstaterar att medlemsstaterna inte i tillräcklig utsträckning har tagit itu med detta problem, vilket framgår av kommissionens utvärderingar från 2014 och 2020.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snarast avlägsna föråldrade dammar och andra hinder eller att skapa lösningar som möjliggör vandring av arter, i syfte att säkra vandringsrutterna, vilket redan tagits upp i de relevanta delarna av strategin för biologisk mångfald och den europeiska gröna given.
17. Europaparlamentet understryker att det finns fiskvänliga alternativ på marknaden för att göra vattenpumpar och vattenkraftverk framkomliga för fisk. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att fisksäkerhet och fiskskydd blir ett obligatoriskt krav för nya anläggningar liksom för gamla när de byts ut. Parlamentet kräver att man överväger att göra detta krav obligatoriskt på EU-nivå. Parlamentet påpekar att en gemensam metod kan behövas för att fastställa och certifiera när pumpar kan anses vara fiskvänliga och att en sådan metod skulle kunna underlätta utbyggnaden av denna infrastruktur. Parlamentet betonar att nationella standarder i flera medlemsstater skulle kunna tjäna som exempel.

18. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att fortsätta med projekt för infångning och överföring samt assisterad vandring som en tillfällig lösning på problemet med utvandring av blankål, om strukturella lösningar inte är möjliga på kort sikt.
19. Europaparlamentet framhäver att vandringsåtgärder bör genomföras på samordnat och transnationellt vis, med beaktande av andra hinder uppströms eller nedströms längs samma vandringsrutt, även med beaktande av tidpunkten för perioder med stor vandring.
20. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att grundligt undersöka och vidta åtgärder mot andra antropogena mortalitetsfaktorer, såsom föroreningar och parasiter samt rovdjur. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med luckor och förseningar i miljölagstiftningen och att införa lämpliga förvaltningsplaner för andra arter som påverkar ålbeståndet, t.ex. skarvar i vissa områden. Parlamentet betonar vikten av att ha stränga karantänsbestämmelser för glasål för att förhindra spridning av parasiter vid utsättning.
21. Europaparlamentet erkänner vikten av att det civila samhällets organisationer och enskilda engagerar sig i fritidsfiskeverksamhet, inbegripet bevarandeprojekt. Parlamentet noterar att dessa verksamheter spelar en viktig roll för den sociala sammanhållningen i lokala samhällen och landsbygdssamhällen.

Åtgärder mot olaglig handel och tjuvfiske

22. Europaparlamentet understryker att IUU-fiske och olaglig handel fortsätter att vara ett stort problem. Parlamentet lovordar de framgångar som hittills har uppnåtts via brottsbekämpande myndigheter och tullmyndigheter och betonar vikten av att förhindra ytterligare olaglig handel. Parlamentet betonar att det behövs fler kontroller och övervakning av ålförordningen.
23. Europaparlamentet efterlyser bättre samordning av tull-, polis-, fiskerikontroll- och miljömyndigheter samt vetenskapliga organ i och mellan medlemsstaterna och med länder utanför EU, samt utbyte av uppgifter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta att investera i brottsbekämpande myndigheters expertkunskaper och kapacitet.
24. Europaparlamentet framhäver att förbättrad transparens och spårbarhet för fångad glasål är viktigt för att bekämpa IUU-fiske och att certifieringsordningar som bygger på oberoende kontroller är ett viktigt verktyg för att säkerställa att fångsterna är lagliga. Parlamentet tillägger i detta avseende att bidraget från system såsom Sustainable Eel Group ser lovande ut. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att offentliggöra sina utsättningsplaner så att man bättre kan identifiera och rikta in sig på olagliga handelsflöden för glasål.
25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa verkligt avskräckande sanktioner. Parlamentet efterlyser en harmonisering av bötesbeloppen mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att snabbt genomföra förordningen om fiskerikontroll, som nyligen antogs av parlamentet vid första

behandlingen⁹, och att se till att de skyldigheter som följer av konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter uppfylls fullt ut.

Vetenskaplig forskning och harmonisering av datainsamling

26. Europaparlamentet påminner om att det saknas mycket kunskaper om ålens livscykel, bland annat om hur den leker och om de exakta orsakerna till att beståndet minskar. Parlamentet efterlyser därför mer vetenskaplig forskning, som förfogar över tillräcklig finansiering och tillräckligt med personal, om beståndets tillstånd och om varför det minskar. Parlamentet menar att forskningen även borde undersöka förorenande ämnen och följderna av klimatförändringarna, t.ex. i Golfströmmen till och från Sargassohavet.
27. Europaparlamentet påpekar att det finns ett glapp mellan genomförandet av ålförordningen och Ices årliga rådgivning om fiskemöjligheter, eftersom rådgivningen bygger på trenden för rekryteringen av glasål och gulål och inte på utvandringen av blankål (40 %-målet). Parlamentet efterlyser en harmonisering av detta. Parlamentet betonar behovet av att förbättra uppgifterna om rekrytering, utvandring och dödlighet, även på internationell nivå.
28. Europaparlamentet uppmuntrar Ices att i sin utvärdering av ålförvaltningsplanerna även bedöma deras bidrag till den gemensamma fiskeripolitikens övergripande mål.
29. Europaparlamentet lovordar Ices för dess arbete med att utveckla en heltäckande beståndsmodell för att analysera och förutse trender.
30. Europaparlamentet betonar att insamling, övervakning och rapportering av data bör harmoniseras och standardiseras så att data kan jämföras. Parlamentet rekommenderar att yrkes- och fritidsfiskare vid behov involveras i datainsamlingen och dataanalysen.

Gränsöverskridande dimension

31. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att införa fler gränsöverskridande ålförvaltningsplaner, där så är lämpligt. Parlamentet betonar att det är viktigt att kommissionen stöder och underlättar sådant arbete i medlemsstaterna.
32. Europaparlamentet noterar de åtgärder som vidtagits av Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM) för att förbättra förvaltningen av ål och forskningen i Medelhavet. Parlamentet uppmanar kommissionen, de berörda medlemsstaterna och andra avtalslutande parter att arbeta för en ambitiös, realistisk och vetenskapligt baserad förvaltningsplan för ål från AKFM. Parlamentet betonar att denna fleråriga förvaltningsplan bör vara förenlig med ålförordningen.

o

o o

---

⁹ Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 17 oktober 2023 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005, (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 vad gäller fiskerikontroll (antagna texter, P9_TA(2023)0365).

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	24.10.2023
Slutomröstning: resultat	+: 17 -: 0 0: 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Clara Aguilera, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Ska Keller, Colm Markey, Gabriel Mato
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Martin Hlaváček, Camilla Laureti, Erik Poulsen

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

17	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Rosanna Conte
NI	Marc Tarabella
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Colm Markey, Gabriel Mato
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Martin Hlaváček, Pierre Karleskind, Erik Poulsen
S&D	Clara Aguilera, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Predrag Fred Matic

0	-

4	0
ID	France Jamet
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Ska Keller, Caroline Roose

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster